

1854-07-25

AFSENDER

Magdalene Constantin-Hansen, Constantin Hansen

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Arkivplacering:
Mappe 11 nr. 29

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Mappe 11, nr. 29

Al Signore[?]

Signor P.: Skovgaard

Pittore danese

Indirizzo: Signor Dalgas

Console di Danimarca

Livorno. |Franco5/2|

Frederiksdal per Lyngby d: 25 Juli 1854.

Den Trang jeg i længere Tid har følt til at skrive til Dem, kan jeg da endelig ikke længere modstaa. Der er gaaet Hul paa mig og Blækket løber ud og bliver til Kragetæer. Vi nyder Landlivet af alle Kræfter her. Signe leer og voxer uophørligt. Sigurd falder engang imellem i Bagsvær Sø og lader sig trække op af Godtfolk. Christiane faaer Bank af Sigurd og de ere begge noget uopdragne. De kan være glad at De ikke har slige Trolde at danne; thi det er meget vanskeligt, ja umuligt dersom ikke Vorherre hjalp til. De Smaa ere imidlertid et Speil hvori man kan see sin egen Uvorenhed og det har man da Gavn af. Magdalene er flink og jeg sidder og regner ud hvor meget Slid og Slæb og Kalk og Sand der vil gaae med til Kapellet i Roskilde. Samme Dag som Simonsen med Respekt at sige blev Professor i Kunstakademiet var jeg efter Ordre hos Marrchal Levezau, som forlangte et Overslag over Fuldendelsen af Kapellet. Da jeg nu var gaaet glip af Professorgage, Fribolig, Enkepension, Titler, Dannebrogskors, Taffelindbydelser og al Slags Ære og Værdighed, saa optog jeg mit Besøg hos Marshallen som et Vink af Forsynet og fik straks til Hilker, den Snegl, som nu i 14 Dage har ladet mig vente paa sin Del af Overslaget, uagtet vi have været i Roeskilde sammen for at indhente Oplysninger. Jeg er imidlertid bange at Summen vil synes for stor, men ringere end 40000 kan det ikke gøres. – Dette Overslageri har ellers borttaget [?] af den hyggelige landlige Rolighed, som jeg trænger til; men jeg haaber at jeg skal snart faae det ud af Hovedet og ind i Ministeriet, paa hvis Budget det skal paradere for Rigsdagen, hvis vi ikke [?] forinden. Tsherning vil sagtens stryge det Hele. Nei da priser jeg Absolutismen. Den fæle Control ødelægger jo Alt. De Danske vil jo egentlig ogsaa helst regjeres absolutistisk. Der er formegen Uleilighed ved dennehersens Frihed, og Ligheden opnaaes dog aldrig. – Jeg kan ikke tie for Dem med den

Hemmelighed, at Lollands og Falsters Geistlighed har overdraget mig at gjøre Tegning til og derefter af Billedhugger Peters lade udføre en Bronzearmstage, som Hædersgave til Biskop Monrad. Dette er mig naturligvis overmaade kjært. Monrads Afskedsprædiken er deilig. – Han synes at være meget glad og tilfreds. Hovedbygningen paa Humletofte er saa godt som ganske nedrevet og atter saavidt opført at der i Forgaars var Reisegilde. Vi kunde see Krandsen herfra. Monrads bor for Øieblikket i Forpagterens Leilighed. Humletofte har en yndig Beliggenhed og [?:herude] vilde det ikke mangle på Æmner for Dem. Jeg har prøvet paa at male lidt Landskabstudier. Dernæst har jeg malt en Skitse til Ægirsgildet, som Lehman har bestilt. I øvrigt drikker jeg sød Mælk og driver. Dog har jeg ogsaa tegnet 3 Figurer for Hilker til Loftet over Hages Trappegang. Børnefigurer naturlig Størrelse forestillende Frihed Oplysning og Velstand. Endskjønt jeg alt for let trættes, saa befinder jeg mig dog langt bedre end da jeg kom hertil i Foraaret. –

-2-

Her er en Bonde som vil sælge 17 Tønder Land af en deilig Beliggenhed ved Furesø og jeg gaaer og laver Luftkasteller uagtet jeg meget godt veed forud at der ikke kan blive noget af med mit Byggeri, da jeg ingen Penge har og maaske kommer til Roeskilde. Justitsraad Sally, Marschallens Pot og Pande, sagde imidlertid, da jeg talte om dette Arbeide som uvist – "Jo Gu' min Sjæl bliver der noget af"! – Har De hørt at Fru Grundtvig er død? Stakkels gamle Grundtvig maatte holde Ligtale over sin anden Kone [overstreget: efter] saa kort efter den Første. –

De fleste Bekjendte ere paa Landet. Kun Hilkers see vi undertiden. Vermehren er i Jydland og truer med at blive Landskabsmaler. – Sonne er i [? Jydland], Bindesbøll opholder sig i Danmark. Ved Frøken G. Muhle have vi jevnligt hørt fra Dem og Magdalene har faaet Georgias Brev. De maae dog endelig tage Neapel med paa Touren. Museo Borbonico og Vesuv maae De bestemt see.

Alt er her endnu ved det Gamle. Fædrelandets Redacteur faaer den ene Sag paa Halsen efter den anden. Ligesaa Dagbladet. I Anledning af en Artikel om den Wegenerske Sag er Ploug frikjendt, men mod at betale Omkostninger og Salair. Københavnsposten bliver frit tilsendt alle Embedsmænd i Slesvig tilligemed enkelte udklippede Stykker af Flyveposten. Dette skal være Erstatning for "Fædrelandet" og Dagbladet, som ere forbundne. Grossere Broberg og Brygger Jacobsen ere valgte i København og Pastor Hammerich i Veile. Svenskerne ere noget krigerisk stemte og de franske Landgangstropper ere ankomne hertil. Et af de engelske Skibe har været saa nær at det har kastet nogle Bomber mod

Kronstadt. Vi have en hel Eskadre under Viceadmiral Mourier i Søen og der seiles og salutes uophørligt. [? Hansen] har samlet Tropper om Kjøbenhavn som malerisk campere i Telte paa Fælledeerne. –

Vi have 21 a 22 Graders Varme og det virker fuldt saa stærkt i vor tættere Luft, som 28 a 30 Grader i Italien. Høsten lader til at blive udmærket men Priserne vedblive at være høie. –

I Spanien synes Frihedspartiet at seire. Jeg husker fra gammel Tid, at i Italien seer man ingen Blade og veed Intet om Verdensbegivenhederne. De veed derfor maaske neppe at alt er i Gjæring i Spanien.

Under Biskop Martensens Indvielse faldt et betydeligt Stykke af Hvælvingens Gipsdække ned dog uden at skade Nogen. Martensens Hyrdebrev er en Lovtale over Mynster, i hvis Fodspor han agter at træde. – Man siger at Monrads Embede skal være besat med en ved Navn Lautrup. Dog er det neppe vist. En Præst i Sjælland mente i Fædrelandet at ingen Geistlig kunde modtage dette Embede, hvortil Monrad havde Indvielsen, hvilken han ikke ved nogen Forbrydelse eller uværdig Handling havde mistet. – I Monrads Afskedstale synes han at antage det for umuligt at han skulde blive gjenindsat nogen Tid. –

Jeg vilde ønske at jeg kunde være Deres Cicerone i Rom og Neapel. Jeg vilde selv gjerne endnu engang see Rafael, Michelagnolo og de antike Malerier og Bronzer, for ikke at tale om Naturen og Menneskene. Desværre maae man tilstaae at Folket her er langt mindre malerisk. Paa Landskabet vil jeg intet sige, det have vi

-3-

smukt nok. Her er ikke en Person paa Egnen som jeg gad male. Det skulde da være Fiskerens lille 5 Aars Datter Mille. Jeg har imidlertid i Sinde at tage Folk som de nu ere, at sige saasnart jeg faaer summet mig saa meget at jeg kan tage fat. Ovenpaa [overstreget: 1] 9 Aars Leven i Italien og derpaa 10 Aars Ophold i Vestibulen blandt olympiske Væsener, skal der sandelig nogen Tid til at sætte sig ind i gamle Buxer og Trøier og det Liv som rører sig deri. Det er en Nydelse for mig alligevel at gaee omkring som en løs og ledig Person uden Vestibule paa Nakken og gjøre mig fortrolig med det som skulle give mig Æmne til til en anden Slags Billeder. Jeg haaber at naar Kræfterne komme i Legemet igjen, saa komme ogsaa Billederne. Dersom man endda ikke behøvede Smørrebrød etc. Mens man samler og famler, saa var det ingen Sag; men det skal det vel heller ikke være. – Kommer jeg nu til Roeskilde saa bliver det atter anderledes. Det kan ikke nytte at staae imod, man drives [overstreget: af noget]uimodstaaeligt frem af Livet og maae søge at benytte hvad det bringer paa bedste Maade. – Guds Visdom og Almagt kan man forstaae af

hans Gjæringer og man kan saaledes trygt forlade sig paa ham, naar man for resten gjør sin Flid, thi hans Veie ere urandsagelige. – Hermed vil jeg sige Dem Farve, glæde mig til at vi atter skulle sees og overlade Resten af Papiret til Magdelene. –

Deres hengivneste Constantin Hansen

Havde jeg dig blot hear et Øieblik, du kjære gode gamle G., ja i dette fredelige stille Øieblik. Signe sover i sin Vugge, de store Børn lege i Haven med Louise [?Dos] og Johannes, medens Const. laver baaden i stand til en Rotour. Søen seer ogsaa indbydende ud og Luften er [?] af en deilig Sommerregn, de smaa Bønderhuse med Skoven til Baggrund see ud som om lutter Lykke og Velsignelse [?] hjemme der. Jeg gad dog ogsaa nok sende et Blik mod dig ud over den vide Verden paa alle Italiens Herligheder. Tak for Dit Brev, Du kjære trofaste Huusfælle, gid Du maa suge al den Honning du kan af din Reise, dertil hører at Skovgaard ogsaa maa nyde det tilgavns, men det har vel ingen Nød du er den største [?] [?] [?], har vi dig igjen skulle vi nok kjæle dygtig for dig. – Elise kommer og maaskee kun nogle Dage herforud, hun skal bo hos os. Hun er saa glad og lykkelig i Sommer. Monrads bo os ganske nær. Meta har jeg ikke seet. Er Fru Grundtvigs Død ikke en umaadelig alvorlig og rystende Begivenhed? Hele deres denne Forbindelse synes mig nu som en vidunderlig Drøm, som kun Gud kan raade. – Den lille Dreng er døbt, jeg veed ellers intet derom. – Farvel kjære Georgia hils din Mand og hav det godt
Din Magdalene

[Sigurd lader dig vide at han er herude; Johannes veed ikke noget. Luise D. hilser]

Ad Signor

Signor P. Sporgaard.

Lettere danese

Scrittura: Signor Spilga

Consoli di Danimarca

franco $\frac{5}{2}$



Livorno.



23/11
BERLIN



SKOVGAARD-MUSEET
Mappa 11 No. 29

Fridericiadal paa Lyngby d. 25^{de} Juli 1854.

Der Træng jeg i længere Tid har følt til at skrive til Dem, kan jeg da endelig ikke længere modstå. Der er gaaet Hvil paa mig og Blækket løber ud og bliver til Regnetår. Vi nyde Landlivet af alle kræfter her. Lyne leer og roser uophørligt. Lignend falder enang imellem i Bag, sunder Sol og lader sig trænge op af Gudsfolk. Christiane faaer Bæk af Lignend og de øge begge noget uopdragen. De saa være glad at de ikke har Slige Troldes at danne; thi det er meget vanskeligt, ja umuligt desuden ikke Vorherre hjælp til. De smaa ere imidlertid et smukt hvor man kan see sin egen Kvæghed og det har man da Gavn af. Magdalene er flink og jeg sidder og seer ud hvormegit Stid og Stab og Kalk og Sand der vil gaa med til Kapellet i Roskilde. Samme Dag som Simonsen med Respekt at sige blev Professor i Kunstakademiet var jeg efter Ordre hos Marschal Leupau, som forlangte et Overlag over Frødenselven af Kappellet. Da jeg nu var gaaet glip af Professor gage, Frøholip, Ensignen, Tøller, Damsbrøgerskov, Taffelensbydelser og al slags Læs og Lærdighed, saa optog jeg mit Besøg hos Marschallen som et Vink af Forsæt og gik straks til Wilke, den Smægt, som nu i 14 Dage har ladet mig seere paa sin Del af Overlaget, angit vi have været i Roskilde sammen for at indhente Oplysninger. Jeg er imidlertid bang at Demmen vil synes for stor, men ringene end 40000 kan det ikke gøres. — Dette Overlaget har ellers fortaget endel af den hyggelige landlige Rolighed, som jeg trænger til. men jeg haaber at jeg skal snart faae det ud af Hovedet og ind i Minstet paa hvis Budget det skal paradere for Rigsdagen, hvis vi ikke ok, troges forinden. Tshenning vil sagtens stoppe det Hile. Næ da prøves jeg Absolutidans. Den fæle Central Ødelægger i Alt. De Danske vil jo egentlig ogsaa helst seeres absolut, stork. Der er formegen Mestlyst end Demmeherrens Trothed og Lygheden opnaes dag ad dag. — Jeg kan ikke ta for Dem med den Memorielighed, at Landet og Talstens Geistlighed har overdraget mig at gøre Tegning til og derefter af Billedhugger Peters lade udføre en Bronze arvestatue, som Haders, gave til Biskop Mourad. Dette er mig naturligvis overmaade kjært. Mourads Læskedprædiken es derlig. Sidste Søndag prædikede han i Helliggeits Kirke i Kiøbenhavn. — Han synes at være meget glad og tilfreds. Hovedbygningen paa Humletæfte er saagodt som ganske indrevet og atter saavidt opført at der i Forgaars var Reisegilde. Vi kendt saa Roandens herfra. Mourads har for Publikum i Forpagterens Leilighed. Humletæfte har en god Belysning og huse vilke det ikke mangle paa Ommer for Dem. — Jeg har prøvet paa at male lidt Landskabsstudier. Dermed har jeg malt en Skitse til Opgave og det som Lehman har bestilt. Leirigt drikkes jeg i Rødt og druen. — Jeg har ogsaa tegnet 3 Figurer for Wilke til Loftet over Hages Drappegang. Børnfigurene naturlig Hovrodsen først, Lænder Frihed Oplysning og Velstand. Endeligst jeg alt for let trottes, som befunder jeg mig her langt bedre end da jeg kom hertil i Foraret. —

